

גיליון מס' 1765 * ט' בחשוון תשס"א * 26 באוקטובר 2001

משאלות אסתר ראב

**אני רצה עצים יפים -
ולא מלחמות !
וכתונת פסים
ולא מדי צבא
לכל יקירי.
אני רצה גשם
ותלמים מוריקים
ובתים מלאים תינוקות;
לוח בריתות ו"כיכר אחווה"
ורעם וברק - בשמים.**

**וגשמי ברכה על האדמה
וכרכום ורוד בנזיקים
ואיצטרובלים על מצע ריחני
של מחטים תחת אורנים.
מפרשי שלום על הים התיכון.
וכדורים אדומים מתגלגלים בשבילים
ושרולי תינוקות מאותתים שלווה
על התבל.**

דבר המערכת

מאמרים חובקי עולם היום בעלוננו, כל העולם נדמה כבקליפת אגוז.
אילזה מספרת לנו על אוסטרליה בימים של מהפך וטירור בארה"ב, אריה מגיש לנו מבט בהיר
ומבהיר, על הבדלי העולמות ודרך מעניינת של מעין הסתכלות היסטורית על הטירור ופני העולם
כפי שהם נראים כיום.
ג'ורג' מעדכן אותנו בנאמנות ובעקביות - סין ממבט קרוב. (לא השבוע).
ובארצנו הקטנטונת שכבר מזמן לא נחמודת (כמאמר השיר המוכר) מתגעגעים לקצת שיעמום, שפיות,
ושיגרה פשוטה, שמשום מה אף פעם לא מגיעה.
אולי באמת כי כאן זה לא ניו-זילנד.
ואז מצאתי סופ סופ את הפואמה הקצרה של יוסף לפיד: "אומרים ישנה ארץ".
כרמי, מורדי, זוכרים שהקראתי לכם אותה פעם, מזמן??? לכם, לכל אחד לחוד.
והנה לכם שוב. - השמיעו קול, אם אתם בכלל קוראים שם את דברי הכפר שלנו.

אומרים ישנה ארץ / יוסף לפיד

לפעמים אני חושב בליבי - איך זה לחיות בניו-זילנד?
להיוולד באי באוקיינוס השקט, במדינה שקטה שקשה לאתר אותה על המפה.
לגדול בעירה מנומנמת, שרעפיה אדומים, לטייל בשדה ירוק ולהתבונן באיכר הגוזז כבשה לבנה.
לגור בבית שסבא בנה אותו, להיות נכדו של סבא שמת מיתה טבעית.
ללמוד הסטוריה של מאתיים שנות עם מתוך ספר אפור ודק, לשאוב יין מחבית במרתף, מרתף שאיננו מקלט.

להיות ניו-זילנדי ולתכנן בביטחון תכניות חמש שנים מראש.
לעקוב בחרדה אחרי גורלה של קבוצת הכדורגל המקומית.
להתגייס לצבא הקבע, כי אין שירות חובה ולהתפטר מהצבא מתוך שאיפה לחיים שיש בהם קצת מתח.

לקרוא עיתון בניו-זילנד ולא להבין את המתרחש בארץ הקדש; מדוע נהרגים בני אדם על כל שעל של אדמה צחיחה, כאשר העולם הוא גדול והחיים הם יקרים.
להאמין כי כל בני האדם אחים הם, להאמין שעם קצת רצון טוב ניתן להסדיר כל בעיה אנושית.

להיות ניו-זילנדי ולדעת שתותח יורה רק ביום הולדתה של מלכת בריטניה.
לדעת כי רימון הוא פרי המשאיר כתם על בגד לבן.
לדעת כי שק שינה נועד לטיולים.

לדעת כי אלמנה היא אישה זקנה, וכאשר הורה מספר כי בנו נפל, לשאול אותו אם הבן לא נחבל.

להיות ניו-זילנדי קטן וקטנוני, המסתגר בד' אמותיו ואינו שותף בשום חוויה קוסמית ואינו ערב לאיש ואיש אינו ערב לו ואין הוא נדרש להקריב קורבנות אדם ואין הוא מצפה שמישהו יקריב את עצמו למענו - לחיות כעכבר ניו-זילנדי קטן בתוך חור שחתולים אינם נכנסים בו ורעשים אינם חוזרים לתוכו.

אלוהים, שבחרתנו מכל העמים - אינני בא אליך בטענות. אני מקבל את הדין בהכנעה, באהבה, בגאווה.
לא הייתי מחליף את ירושלים בוולינגטון ואת החיים הקשים בישראל בחיים קלים יותר בשום מקום אחר עלי אדמות.
זוהי ארצי, המולדת של ילדי, כזה הוא גורלנו - ונוכל לו.
אבל לא תכעס, ריבונו של עולם, אם אני לפעמים מהרהר בליבי - האמנם זה צודק, שבניו-זילנד מתים משעמום?

שבת שלום. **שושנה שרקי**

ימי הולדת

28/10 אור אורן

30/10 ויקטור בן רשף
קרני בית (נכדה פרלסון)

31/10 יוחנן בלר (נכד טנא)

1/11 אבימלך הלוי

2/11 ג'ורג' נאי

כפיר בן צבי (נכד)

ימי נישואין

29/10 עמליה וגיל לוי

30/10 פרנקי ופיל גליק
לילה ובוב הארט

יזכור

י"א חשוון תשל"ב (1971) גב' מלכה בייגר.
י"ב חשוון תשכ"ד (1963) מר מוריס לברט.
ט"ו חשוון תשנ"ז (1996) ג'ק קרבוק.
י"ז חשוון תשנ"ח (1997) גב' קלריס ברגמן.

פרורים

איך נפתח את סיכום השבוע האחרון מבלי להזכיר את האסון הנורא :
רצח חבר הכנסת רחבעם זאבי ז"ל ? בלתי אפשרי , אבל מה עוד נותר
לומר? אם צפיתם בטקס הממלכתי שערכו לכבודו ובהלוויה אתם יודעים
שאין מה להוסיף.

ביום רביעי הפכו עוד 4 מבנים להיסטוריה בכ"ה,
קבוצות של אנשים מכל שכבות הגיל , הגיעו לצפות בשופלים, שבמספר דקות
הורידו עד היסוד מבנים עם היסטוריה של שנים , להעלות זיכרונות שלהם
מהשנים שעבדו וגרו בהם , להנציח את הרגעים האחרונים במצלמות ,
ולחיפוד !!!

נתן אפשטיין הגיע לביקור , אחרי הדרמות בארה"ב (ראה פנטגון) הוא החליט לבוא לנוח
בארץ !!! ביקור מהנה וטוב לראות אותך בבית !

* גם טלית דבולט שבה לאחר שבילתה את החודשים האחרונים בלוס אנג'לס .
אומנם היא הייתה בצד השני ולא לקחה חלק בדרמות , אבל סיפרו לי שגם
בלוס אנג'לס לא היה משעמם (רעידת אדמה וכד' ...) .

עוד בנים הגיעו ! אומנם לא מחו"ל אבל הגיעו.....
בסופ"ש האחרון החליטו קבוצה גדולה של בני משק שעזבו אותנו לטובת אילת ומרכז הארץ , לעלות
צפונה למין מפגש כיתתי (מרום צעירים / בוגרים).
לא כולם הצליחו להגיע , אבל הפורום היה די מכובד:

אייל ואייל, ענבל וענבל, עמרי, ישי, עידית, נירית, טלית, עדיה, רח, אלון, שחר

אני לא בטוחה שבסופ"ש הקצר שהיה להם (בין ביקור משפחתי ואידול ילדים) הם הספיקו כולם להתראות, אבל היה ניתן לראות אותם מסתובבים ברחבי הקיבוץ (שזה מחזה נדיר והיסטורי).

****והנה קצת פרורים מלאי ויטמינים:**

מי שמעז, ומידי פעם קורא את הדו"חות הכלכליים ודאי הבחין במהלך השנה האחרונה בפעילות חדשה בענפי המשק: "אריזות שלומי" -
("אנליט "). אז אם רצית תמיד לדעת מה זה ? ואף פעם לא העזת לשאול ,
השורות הבאות הם למענך!

* הענף הוקם ומנהל ע"י שלומי זולטי.
המפעלון התמקם במבנה המרכזית הישנה, ומאשר ע"י משרד הבריאות כמקום השומד בתקנים המחמירים הנדרשים למי שעוסק בתחום תוספי המזון למיניהם.
כאמור הענף עוסק באריזות מוצרים שונים לתחום המתפתח של :
תוספי מזון ותרופות טבעיות הנלקחות ללא מרשם רופא, כשחלק מהמוצרים מופנים יישר לציא... .

עליית היקף ההזמנות בתקופה האחרונה הביאה לקליטה של מס' מכובד של חברים ובנים בעבודה : שחר כץ , גיורא שינהזיכט , עינת מסר , ליטל בורן טיילור , גלי פרנקליון , מור גולדברג , הלל יודאיקין , וכן למספר עולים חדשים מבית ראשון במולדת ... וזאת בנוסף לילדי הנעורון שעבדים במקום החל מחופשת הקיץ ועכשיו בימי העבודה במהלך שנת הלימודים.

שווה לבוא לראות בעיניים, יותר פרטים אצל שלומי,
ואמן שימשיך ככה (טפו ... טפו ... טפו ...)

[illegible]

ובנימה זו נסיים
ובאחל לכולנו שבוע נעים ושקט !!!
ושאולי כבר יגיע הגשם !!!

ממשתלת ערערים מוסרים: **מירב ואבי ר.**

ב.ב. סליחה
לא בכוונה, אומרת אולגה. בדרך כלל כשאומרים תודה להרבה אנשים, מתכוונים רק לטובה - מכל
הלב. וישנו תמיד החשש שמא שכחנו להודות למישהו. אז זה קרה שוב, הפעם ולכל הדעות ממגיעה
התנצלות לרג'י פרלסון, שלקחה על עצמה את אירגון היריד בפארק. היריד היה נפלא, כמו שרג'י
יכולה לעשות יריד.
תודה לרג'י מכל הלב, מוון. חגים ומכל החברה.
כמו כן תודה לכל המתנדבים שתרמו להצלחת האירוע.

גב 2 : ותוספת חדשותית של הרגע האחרון...

- במועדון גיל הזהב לא משעמם. זה מתחיל עם בקר אחד בו נכנס למועדון אורח בלתי צפוי: עכברוש. ריבה ודיאן פעלו בבורה - לפי הדיווחים והוציאו אותו משם. אז דיאן שהגיעה לביתה עייפה אך מרוצה מניצחונה את העכברוש
- מצאה שבביתה שלה מבקר עקרב.
- לעומתה משתדלת אילנה למועדון מאוחר יותר. נחש ששחור ענק ישב לו בנחת וחסם בפניה את דלת

הכניסה.

אז מה? חשבתי לעצמי אולי זה מהשב"כ, מן סוג כזה של שמירה פרטית על וותיקנים... אולי.

מאותו מועדון של גיל הזהב, מוסרים לציבור הנוסעים בוותיקר, שבזמן חופשתם של בוב ושל ראובן (הם לא יצאו ביחד) ינהגו את רכב ה'וותיקר' לשירותכם: הנרי בן-יהודה, אריה ניצן, והלן ליון.

שושנה ש.

לכבוד סיום עונת השחיה

ברצוני להוסיף לשפע התודות שהופיעו לאחרונה ב"דברי", כמה מילות של הערכה עמוקה לחברי ובני המשק בצוות הבריקה שלנו. יש לציין במיוחד את המצילים/ות שנתנו מזמנם להשגיח עלינו, וחברים כגון בוב הארט שהתמיד יום יום לנקות את הבריקה הקטנה וכמובן את הרולד וולאך שעמל וטרח ודאג בלי הרף להבטיח את הצלחת עונת הרחצה.

לכולכם, אנו משוגעי השחייה, אסירי תודה.

סנדלריה

אני פותחת את הסנדלריה לתקופת ניסיון, לתיקונים פשוטים.

החל מתאריך 01/11/1 בכל יום ה בשעות: 10.30 - 12.00 שאלות אלי:

הלן ליון טל. - 4501

*** כתבה זו נשמטה בטעות מהגיליון הקודם.

לא האמנתי שדברים כאלה יכולים לקרות לי, אבל גם בארזים..... עם אילנה וגם אדם :- הסליחה והמחילה. שושנה.

איפא היינו ב-11 בספטמבר?

לפני מספר ימים חזרנו מביקורי משפחה "מסביב לעולם". לא חיפשנו נפים או אתרי בילוי - בגילנו המופלג חשוב יותר המפגש עם הקרובים לנו ביותר, רק חבל, שאלה גרים רחוק כל כך. עוד שבועות קודם בואנו לסידני, אחותי ביקשה שנסכים להרצות בפני חברי מועדון "בני ברית", אותו מועדון שתרגם לנו כסף לפני שנה לכיסוי החורף ל'וותיקר'. מכיון ולא רצינו לדבר על המצב בארץ (מסובך מדי, פוליטי מדי) הנושא שקבענו לדבר עליו היה: "השינוי בקיבוץ", גם מסובך, אבל אפשרי. התאריך שתואם מראש היה ה-11 בספטמבר בשעה 20:00.

בדיוק יום אחרי שהגענו לאוסטרליה.

אחרי מה שקרה ומה שכל העולם ראה בתדהמה בטלביזיה כל אותו היום, היינו בטוחים שיבטלו את ההרצאה. אך לא, והופתענו לראות המון אנשים ממלאים כל כיסא פנוי. הסבירו לנו שבאו כי שמחו להיות בחברת חברים ומכרים דווקא בערב שכזה, וטוב להסיח את הדעת בנושא כה שונה. אינני יודעת האם אדם ואני הצלחנו להסביר את המתרחש בתנועה הקיבוצית לעומק, אבל הקהל היה קשוב ושאל שאלות לעניין. בסוף הערב המנחה הגישה לנו מעטפה ובה \$1000 אוסטרלים (כ - \$500 אמריקנים) למטרת ה'רווחה' בקיבוץ, את אותה המעטפה כבר מסרנו ליעל ש.

הערה מן הצד: אוסטרליה וגם ניו זילנד מהווים כיום מן פלנטה אחרת, MECCA להמונים מחפשי שלווה, רגיעה ויופי - אפילו מארצות הברית באים! ואף על פי כן ולמרות הכל טוב היה לחזור הביתה, לצרות וליופי שלנו.

אלה

שידור אקטואליה 12.10.01
שודר ב"קול הגליל העליון".

מאת אריה וולפין

פועלי הגובליזציה, התאחדו

ב - 1848 הופיע בלונדון הספר "המניפסט הקומוניסטי" של קרל מרקס ופרידריך אנגלס, בו מרקס מסביר את התאוריה שלו על המהפכה והשתלטות הקומוניזם בעולם. הוא תיאר את המבנה החברתי של המדינות הקפיטליסטיות, כתוצאה מהמהפכה התעשייתית, כפירמידה העומדת על בסיס איתן של מעמד הפועלים, אשר תופס את החלק הארי של הפירמידה, ומעליו, שכבת המעמד הבינוני התופסת את המקום הנותר והמצומצם יותר בשטח הפירמידה. הפועלים הם ההמונים המנוצלים על ידי המעמד הבינוני או הבורגנים, כפי שכינו אותם. האחרונים היו בעלי אמצעי הייצור שהתעשרו על גבם על הפועלים.

בספרו מתאר מרקס את התהליך ההיסטורי שיוביל לשחרור הפועלים מהעול והסבל - מעבדות לחירות. הוא מתייחס לפועלים בכל העולם כמעמד אחד, החוצה גבולות מדינות והוא קורא לפועלי העולם להתאחד ולצאת למלחמה נגד הבורגנים כדי להפילם ולתפוס את אמצעי הייצור. מלחמת המעמדות על פי מרקס, תוביל למהפכה שבסופה, הפועלים ישתלטו על אמצעי הייצור וינהיגו חברה צודקת ושוויונית - הקומוניזם. הגשמת הרעיון של מרקס מהלכה למעשה הייתה באוקטובר 1917 במהפכה הבולשביקית, בה השתלט הקומוניזם ברוסיה, מהלך שהביא לשינויים מרחיקי לכת בעולם במאה העשרים.

למעט ארצות "העולם השלישי", יתר העולם היה מחולק בין שתי אידיאולוגיות עוינות אחת לשנייה, הקפיטליזם והקומוניזם היוו איום של השמדה הדדית. המצב הזה נמשך עד 1989 עם נפילת המשטר הקומוניסטי ברוסיה הסובייטית אשר סימנה את קץ המלחמה הקרה על קורבנותיה הרבים. לכאורה, בכך סולק האיום הכבד על שלום העולם.

חלוקת העולם בין עשירים ועניים, מושרשת עמוק באימפריאליזם האירופי של המאה ה - 19 ותחילת המאה העשרים, כשמעצמות אירופה השתלטו על ארצות אפריקה ואסיה וניצלו את כל משאביה הכלכליים והאנושיים. המושבות היוו את מקור הכוח של המעצמות. מלחמת העולם השנייה שמה קץ לתקופת האימפריאליזם כאשר השליטים לשעבר היו העשירים (המערב) והמושבות לשעבר היו העניים. אלה כונו "העולם השלישי", בניגוד לגוש המערבי (הארצות הקפיטליסטיות, בראשן ארה"ב) והגוש המזרחי (הארצות הקומוניסטיות).

קריסת הקומוניזם בישרה עידן חדש. העולם הצטמק כתוצאה מהתקשורת ההמונית, שהתאפשרה על ידי המחשוב והלוויינים. הקרקע פורה עכשיו לחזרת הקפיטליזם בגדול, כאשר העולם נהיה יחידה

גלובאלית אחת נטולת גבולות מדיניים ולאומיים. המבנה החברתי הפרמידיאלי של מרקס הוא עתה גלובאלי.

כל המערב, ובראשן חברות הענק הבינלאומיות הן מעמד הבורגנים הגלובאלי, בעלי אמצעי הייצור, ומדינות אפריקה ואסיה, מושבות האימפריה לשעבר, או העולם השלישי דהיום, הן מעמד הפועלים הגלובאליים, שרובם בני כת האיסלם.

ניצולם של תושבי אפריקה ואסיה כפועלי הייצור של מדינות המערב, המרוויחים משכורות רעב, בדומה לניצולם של הפועלים במאה ה-19, מעשיר את תושבי מדינות המערב ובמקביל גורם סבל ומצוקה ומרחיב את הפער בין העולם המפותח, המערב, והעולם שקוראים לו בלשון נקיה, העולם המתפתח.

בתוך כך, המצוקה והסבל מחזקים את הזיקה הדתית המוסלמית. כי שוב, כפי שכנה זאת מרקס, מהווה הדת את ה"אופיום להמונים" הסובלים.

פועלי הגלובאליזציה בהנהגת בן לאדן, רוצים לחולל מלחמת מעמדות מין המזרח (הפועלים) והמערב (בעלי אמצעי הייצור והצרכנים) שסופה תהיה השתלטות האיסלאם על העולם. בן לאדן מאוד רוצה שפועלי הגלובאליזציה יתאחדו.

לוח מודעות הרצאות ליל שבת

תזכורת

כפי שהבטחתי לפני החגים, אנו מתחילים עם סדרה חדשה של הרצאות ליל שבת (נוסח אריק ז"ל). הראשונה תהיה בליל שבת זה, ה-26.10 במועדון. בשעה 20.30. אדם בן חנוך ישוחח על "מה או מי משפיע באמת על התפתחות צעירים" - כותרת משנה: "מדוע הקורקבן של חני (שם בדוי) ערום?" כיבוד יוגש כרגיל בשעה 19.30.

שבת שלום ולהתראות, **אלזה**

"מרוה"

בקניון הגליל העליון בקומה ב' נמצא מרכז בריאות רב תחומי בשם מרוה. אינני מתכוונת לעשות לו פרסומת, אך רציתי להסב את תשומת לב החברים לכך, שכל בעלי הפוליסות של ביטוח משלים של "כללי" - "אחריות בסיסית" (שזה רוב חברי הקיבוץ עד גיל 70) יכולים לקבל שם טיפולים תמורת תשלום נמוך.

לשאר החברים המחיר יותר גבוה, אך סביר. אני מזמינה את החברים המעוניינים לדבר איתי ועם פרנקי גליק על התרשמותנו.

יעל שפרונה

חיסוני שפעת

חברים יקרים,
נא להגיע להתחסן נגד שפעת עד סוף אוקטובר.
תודה, צוות המרפאה

מסיפורי המקום - על בתי "הקיבוץ המאוחד"

בדיוק לפני 50 שנה, בסוף 1951, אוכלסו 8 הבתים הראשונים במשק. שיכון זה, שהוקם כ-300 מטר מזרחה ממחנה הצריפים, נבנה על ידי מחלקת הבנייה של הקיבוץ המאוחד, ומכאן שמו. בעת האכלוס הם לא היו בדיוק גמורים: עמדו רק הקירות עם גג רעפים ללא ריצוף, דלתות וחלונות. אבל לשוכני האוהלים הייתה זו עליה ברמת המגורים לקראת החורף. כשבאו להשלים את החסר היו מוציאים את החפצים מהחדר, ומחזירים אותם בערב. תקציב הבניה לא הספיק, ולכן לא הותקנו בחלק מהבתים תקרות רשת עם טיח, אלא במקומם הרכיבו לוחות קרטון מסוג BEAVERBOARD. כידוע נבנו גם שירותים בבתים הללו, אבל אי אפשר היה להשתמש בהם עד 1956, עת התקינו את מערכת הביוב במקום. לא תמיד קיבלו הבתים את הטיפול הדרוש, ולכן מצבם התדרדר וכעת נהרסו 4 מהם, שהוכרזו כבלתי ראויים למגורים. להלן כמה פרטים על מה שעבר על הבתים שהורדו:

בית מס' 1: יועד מלכתחילה להיות "בית תינוקות", ורק בשנת '54 עבר לשימוש מגורי חברים.

בית מס' 2: החל כבית מגורים, אבל בסוף '52 הפכו 2 החדרים המזרחיים למעון "פעוטון 4" (של ריבה). הילדים שהו שם עד ליציאתם לגן ב-'54, אז חזרו החדרים לשמש שוב למגורים. בשני החדרים המערביים גרו הורי חברים. אחת מהם, גב' הטי דיוויס, אמה של סלמה, פדיקוריסטית מקצועית, נהגה לטפל בחדרה ברגלי החברים/ות שהיו זקוקים לעזרתה.

בית מס' 4: שימש כל הזמן למגורים, אבל הוא נשרף בסוף '94, בגלל נרות חנוכה שהושארו ללא השגחה. העבודה שבית זה היה בין אלו שבזמנו התקינו בהם תקרה מקרטון, הייתה הסיבה להתפשטות המהירה של הדליקה, והוא נשרף כליל.

בית מס' 7: פרט לתקופה בין 1963 ל-1971 שבהם היה "בית תינוקות", שימש כל השנים למגורי חברים ובנים.

יצחק עזר

איך לחיות? לומדים בדרך לפי הניסיון

הלו! הלו!

צעירים שלנו - למדתי בחיים הרבה דברים
כולל גישת הצעירים.
הקשר שלי עם הצעירים מגיל 40 מראה
לי שרצוי לחשוב על העתיד הזמן
שנהנים מהחיים היום.

לא יודעים מה יעמוד לפנינו בגיל
המבוגר למרות שמקווים שהכל יהיה בסדר.

היום אתם עובדים ונהנים (נכון לא כולם נהנים ועובדים) אבל יגיע הזמן שהגוף ידרוש שינוי. לכן אני אומרת "חבר'ה תהיו מוכנים". תתחילו בתחביב שיכול למנוע שעמום בגיל המבוגר. רק ללמוד ולעשות משהו שיהיה "ידידך". אחר כך - אם תהיה ועדת חברה (אני מקווה בקרוב) זה אחד התפקידים שלה - להביא הצעות ולעזור להתכונן לעתיד.

ולסבים וסבתות - תנצלו את הזמן שהנכדים (בקיבוץ או בחוץ) עדיין קטנים. כשהם יותר מבוגרים הם עסוקים עם ידידים וכו'. ועוד יותר - כשהם מתחתנים הם כבר בקשר גם עם משפחת הבן/בת זוג. אז זה לא פשוט. מגיעים למצב של הרבה קשר טלפוני ולא כל כך ביקורים.

בקשר לצורת החיים שלנו יש הרבה שינויים לא בהחלטתנו ולא קל לקבל את זה אבל אין ברירה. כדוגמא - פעם הייתי חברה שתמיד רצה לכל מקום ולא סתם הלכה ברגל. היום בקושי אני יכולה ללכת אבל אין ברירה - צריכים לקבל את השינויים וליהנות מהחיים בצורה אחרת. אני אוהבת אנשים וטוב להיות בקשר ולעזור אם יש צורך לעזור - וזה אפשרי.

חברים! חזק ואמץ!!

שלכם **נטע**

להלן שני ציטוטים מתוך עלון קיבוץ דפנה : עלי דפנה 01/8/31

"משולחן המזכירות"

” * שי לחה

ראש-השנה מתקרב, ועימו הברכות והמתנות. גם הפעם השי הוא תלושים פנימיים בגובה של 100 ש"ח (כפי שהיה בפסח). חברים העובדים בדפנה, יקבלו את השי ממקום עבודתם. חברים העובדים בחוץ, מקבלים שי ממקום עבודתם. חברים שאינם עובדים יקבלו את השי מקופת הקהילה. בנוסף, הכנו אלפון טלפונים חדש ומעודכן, אשר יחולק יחד עם תלושי השי. שתהיה לכולנו שנה טובה.

פערי שכר ושכר מנהלים - לכל פעילות בדפנה יש צוות עובדים.

חלק מאנשי הצוות מתפקד בעמדות ניהול שונות. באופן טבעי, שכר של מנהל גבוה משכרו של עובד

מן השורה. תמחור השכר לקח בחשבון, בין היתר את יכולת הענף לשלם שכר. לאחרונה אנו עדים לביטויים קשים לגבי השכר שמשלם המפעל לעובדיו ובעיקר למנהליו בתקופה בה המפעל נמצא בקשיים. העובדות הן: עובדי חרושת דפנה - מנהלים ועובדים תומחרו בשכר על פי תוצאות שנת 1999. בעקבות השתנות מצבו הכלכלי של המפעל, נעשו הורדות שכר באופן הבא: למנהלים - קוצץ השכר בכ 20% . לכל העובדים המשתכרים שכר של 5000 ש"ח ומעלה, קוצץ השכר בכ - 13%.

נ.ב. שוחחתי על הכתבה בנושא השני המובא לעיל, עם רונן נחושתן מנהל משאבי אנוש בקיבוצנו, ושאלתי לדעתו בנידון. רונן אומר שכצעד של החלצות ממשבר, ניתן בהסכמת העובדים - במקום פיטורים ממקום העבודה, לנקוט בצעד שכזה, להבראת העסק. כך כנראה הגיעו במפעל בדפנה לצעדים שנקטו בהם בהתאם לנסיבות שם. נקווה שאצלינו יהיה המצב במפעל רק טוב יותר וטוב עוד יותר.

שושנה ש.

"If you yelled for 8 years, 7 months and 6 days, you would have produced enough sound energy to heat one cup of coffee."

"Digi Divrei" - Divrei, digital version
<http://www.kfar-hanassi.org.il/khtalk/divrei.html> - Divrei issues since nov.1999
 (User: "khtalk" password: "mansura")

<http://www.kfar-hanassi.org.il> - Main Page (Ruth Ney)
<http://www.kfar-hanassi.org.il/telcomm> - My Main page - News of KH in pictures
<http://www.kfar-hanassi.org.il/rainbow> - What makes people smile around here?

הצטרף לקהילת כפר הנשיא באינטרנט. כאן, המרחק אינו קובע אלא הלב !!